Lietas Nr.1A38000417

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Valkā, 2017.gada 2.novembrī

Valkas rajona tiesa, šādā sastāvā:
tiesnese I.Seisuma

rakstveida procesā izskatīja /pers. B/ sūdzību par VP VRP Kārtības policijas biroja priekšnieka pienākumu izpildītāja S.Majora /datums/ lēmumu Nr. /numurs/ administratīvā pārkāpuma lietā.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

Valkas rajona tiesā 2017.gada 9.martā no Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes saņemta /pers. B/ sūdzība un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt lēmumu lietā Nr. /numurs/ kā prettiesisku un nepamatotu kā pašu sodu, tā arī atgriežamu visu izņemto degvielu, jo to iegādājies tikai likumīgā ceļā, ar visiem izcelsmes dokumentiem, kā arī tā bija un ir paredzēta tikai personīgai lietošanai pie lauksaimniecības zemju apstrādes.

Norādīts, ka ir pamats kategoriski nepiekristi VP Vidzemes reģiona pārvaldes Gulbenes iecirkņa priekšnieka pienākuma izpildītāja Sergeja Majora /datums/ lēmumam Nr. /numurs A/.

Neesot patiesība, ka būtu uzglabājis 4145 litri dīzeļdegvielas bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, līdz ar to neesot pārkāpis MK 2005.gada 30.augusta noteikumu Nr. 662 190.punkta prasības, jo uzreiz pat pirms degvielas izņemšanas policijai uzrādījis krietni vairāk degvielas izcelsmes apliecinošus čekus (dokumentus).

Līdz ar to tiek klaji ignorēts un pārkāpts LAPK 237.pants viens no galvenajiem punktiem, kas noteic, ka administratīvo pārkāpumu lietu izlemšanas kārtību jāveic stingri saskaņā ar likumā noteiktajām prasībām. Proti, MK noteikumi nosaka būt uzrādītiem degvielas iegādi apliecinošiem dokumentiem, un tādi bija, kuri tika iesniegti un pievienoti lietai.

Neatbilstot patiesībai, ka it kā neesot varējis uzrādīt nekādus degvielas iegādes dokumentus, jo patiesībā netiek ņemts vērā apstāklis un fakts, ka tieši tai naktī 09.09.15. pl. 23.52 pie viņa ielauzusies policija un nepamatoti uzsākusi totālu visas mājas un saimniecības ēku kratīšanu. Pēc kuras viņu arī aizturēja un šīs pašas dienas rīta pusē jau bija ieradusies policija atkārtoti, lai atņemtu augšminēto dīzeļdegvielu.

Ir pamats uzskatīt, ka degvielas izņemšana notika mērķtiecīgi viņam atriebjoties no policijas puses, jo izrādījās, ka uzsāktā kratīšana bija nepamatota (tas redzams no krimināllietas Nr. /numurs/ materiāliem, kuru arī izbeidza) un tāpēc izmantoja apstākli, ka pēc šādas kratīšanas būs grūtības uzreiz tai pat nakts rītā atrast un uzrādīt visus degvielas čekus, jo bija visa māja izjaukta.

Papildus par mērķtiecīgo policistu atriebību izgāžoties kratīšanas lietā, pierāda arī tas fakts, ka viņi pat nepajautāja nekādus čekus uzreiz jau ieradās ar līdzpaņemtajām cisternām ar ko uzreiz aizvest degvielu un tikai tad formāli pajautāja kur tad ir degvielai izcelsmes dokumenti. Pat pēc nakts kratīšanas uzreiz izdevās atrast un uzrādīt lielu daļu izcelsmes dokumentu- čeku, arī tad tas viņiem nebija šķērslis aizvākt visu degvielu. Tas papildus pierāda policijas atriebības rīcību lai nodarītu pēc iespējas lielāku kaitējumu, jo par jau uzreiz uzrādītajiem čekiem viņi atbildēja, ka viņiem tos nevajag un ka lai tos rādot izmeklētājam.

Tāpat neatbilst patiesībai lēmuma 4.lpp.1.rindkopā teiktajais, ka šīs degvielas uzglabāšana nav veikta organizētā grupā. Patiesībā uzreiz norādīja, ka minētā degviela ir gan paša iegādāta, gan arī no radiniekiem nākusi un arī pat no iepriekšējā mājas /Nosaukums A/ saimnieka /pers. F/ laikiem, kurš gan tehniku, gan arī daudz degvielas atstāja pūrā.

Šāda atsauce, ka neesot grupas darbība liecina par to, ka vienkāršo tikai viņa sodīšanu un degvielas neatdošanu un lai nevajadzētu ņemt vērā reālas personas, kuras viņam tieši atstāja saimniecībā degvielu.

Arī atsauce lēmuma 4.lpp 4.rindkopas beigās ir vērtējama kā objektīvo faktu slēpšana un patiesības maldināšana, jo tiekot ignorēts fakts, ka lielu daļu čekus uzrādījis jau uzreiz kad bija atbraukuši pēc degvielas un pārējos izmeklētāja pieņēmusi tikai pēc tiem četriem mēnešiem, kad ticis izsaukts.

Arī atsauce par to, ka z/s /Nosaukums B/ čeki par 2005.g. nevar būt saistīti ar izņemto degvielu ir tikai S.Majora pieņēmums, bet ne objektīvi izslēdzams fakts, jo tikpat grūti ticams ir ka z/s īpašnieks šobrīd skaidri atceras ko darījis ar katru degvielas čeku pirms desmit gadiem un vairāk. Šaubas par teikto atmiņu un S.Majora secinājumu pastiprina, tas fakts, ka iepriekšējā saimnieka dēls /pers. G/ (no kuriem arī pārņēmis daudz degvielas) tika teicis, ka esot dīzeli vedis arī no kādas z/s Gulbenes pusē.

Arī atsauce 4.lpp.6.rindkopā uzskatāma par skaidrības maldināšanu, jo patiesībā pat pierāda teikto, ka degviela nākusi no dažādiem zināmiem cilvēkiem un tiem degvielas daudzumiem no katras personas nāca līdzi arī izcelsmes dokumenti- čeki un nekādi nav pamata secinājumam, ka degviela uzpildes tankos ir uzskatāma par nelegāli iegūtu.

Tā pat 5.lpp. 2.rindkopas beigās teiktais neiztur kritiku, jo sūdzības iesniedzējam tiek atņemta degviela ar legālu izcelsmi un tam apliecinošiem dokumentiem uz iespējamības- t.s. varbūtības pamata un par to vēl uzliek reālu naudas sodu 650 euro apmērā. Lietā nav neviens eksperta atzinums par to, kā un vai degviela maina savu sastāvu- kvalitāti glabājoties daudzus gadus un tai laikā esot pārlietai un filtrētai no nosēdumiem un kristāliem (ķīmiskās izmaiņas).

Lēmumā ir atsauce uz atzinumu, ka izpētei iesniegtie paraugi neatbilst uz doto brīdi spēkā esošajām normām un prasībām, bet nekur nav

teikts vai tā bija atbilstoša sastāva – kvalitātes uz iegādes brīdi daudzus gadus atpakaļ. Arī šis fakts pierāda neobjektīvu un tendenciozu lietas izskatīšanu no policijas puses.

Kritiku neiztur arī skaidrojums 5.lpp. 4.rindkopā no kuras redzama klaja pretruna: konkrēti sākumā šai rindkopā norāda, ka saskaņā ar MK noteikumiem ir tomēr atļauts uzglabāt degvielu savām vajadzībām bez tās iegādes apliecinošiem dokumentiem nepārsniedzot 80 litrus, taču arī tos neatstāja- atņēma. Kas vēlreiz pierāda, ka izskatot lietu ir vadījušies pēc tendenciozās iekšējās pārliecības un ignorējuši likumu un tiesisko apziņu.

Klaja pretruna ir arī tajā, ka no vienas puses tiek uzsvērts, ka it kā izņemtā degviela nav saistīta ar uzrādītajiem izcelsmes dokumentiem, bet no otras, ka tā degviela, kura pēc sastāva atbilst pašreiz tirgotajai, ir atgriežama (atdota).

No teiktā redzams, ka šeit nav strīds par izcelsmes dokumentu autentiskumu un saistību ar izņemto degvielu, bet gan aizbildināšanās uz tās sastāvu. Savukārt par atšķirīgu degvielas sastāvu-kvalitāti nav paredzēta ne degvielas atņemšana, nedz sodīšana.

Ar tiesneses 2017.gada 30.maija lēmumu saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta pirmās daļas noteikumiem nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, nosakot, ka nolēmums būs pieejams Valkas rajona tiesas kancelejā 2017.gada 2.novembrī, kā arī izskaidrots, ka lietas dalībniekiem līdz 2017.gada 1.augustam ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumus, lūgt lietu izskatīt tiesas sēdē, iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

MOTĪVU DAĻA

Pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet iestādes – Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka pienākumu izpildītāja Sergeja Majora /datums/lēmums lietā Nr. /numurs/ atstājams negrozīts.

Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk Latvijas APK) 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, (..) Ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai juridiskās personas adrese neatrodas Latvijā, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas.

Sūdzības iesniedzējs pamatoti iesniedzis sūdzību Valkas rajona tiesā pēc savas deklarētās dzīvesvietas.

Latvijas APK 289.^{6} panta septītā daļa noteic, ka, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus: 1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums; 2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; 3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; 4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; 5) kāds administratīvais sods piemērojams personai; 6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams; 7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar Latvijas APK 243. panta ceturtās un piektās daļas nosacījumiem, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību

veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona, tas ir, konkrētajā gadījumā par ticamām ir uzskatāmas administratīvajā protokolā norādītās ziņas par administratīvo pārkāpumu, jo lietā nav citu ticamu pierādījumu par pretējo un tiesai, iepazīstoties ar administratīvās lietas materiāliem, nerodas šaubas par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Lietā noskaidrots, ka 2016.gada 24.novembrī plkst.14.40 Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Gulbenes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors, kapteinis Kaspars Taurenis sastādīja sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /numurs/par to, ka 2015.gada 15.septembrī plkst. 10:00 administratīvās apskates laikā tika konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs /adrese/ uzglabāja 4145 litrus dīzeļdegvielas bez biodegvielas piemaisījuma, ko apstiprina Valsts ieņēmumu dienesta Muitas pārvaldes sniegtā informācija un 2016.gada 9.augusta eksperta atzinums Nr. /numurs/ un bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem. Norādīts, ka pārkāptas 2005.gada 30.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr. 662 190.punkta prasības, par ko paredzēta administratīvā atbildība pēc Latvijas APK 169.^{3} panta.

Administratīvā pārkāpuma protokolā persona norādījusi, ka nepiekrīt šādam pārkāpumam.

Ar 2016.gada 8.decembra Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Gulbenes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora, kapteiņa Kaspara Taureņa lēmumu sūdzības iesniedzējs atzīts par vainīgu Latvijas APK 169.^{3} panta paredzētajā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu EUR 650 apmērā, konfiscējot 2015.gada 15.septembra apskates laikā izņemtos 4034 litrus dīzeļdegvielas (no sākotnējā tilpuma 4145 litriem dīzeļdegvielas 25 litri kļūdas pēc atgriezti /pers. B/ un 86 litri no sākotnējā daudzuma izmantoti ekspertīzu veikšanai), kā arī konfiscējot 4 (3 metāla un 1 plastmasas) 20 litru tilpuma kannas un 32 plastmasas 25 litru tilpuma kannas un konfiscējot izpētes objektu Nr. 1 līdz Nr. 41 atlikumus, kas aizlīmēti ar drošības uzlīmi Security Seal Nr. $^{L14-}$ /numurs/

Minēto lēmumu sūdzības iesniedzējs pārsūdzējis.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka pienākumu izpildītāja /datums/lēmumu Nr. /numurs/ Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Gulbenes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora, kapteiņa Kaspara Taureņa 2016.gada 8.decembra lēmums atstāts negrozīts.

Latvijas APK 169.^{3} pants nosaka, ka par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem - uzliek naudas sodu fiziskajām personām no septiņdesmit līdz septiņsimt euro (..), konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts par to, ka sūdzības iesniedzējs ir uzglabājis dīzeļdegvielu 4145 litru apjomā bez biodegvielas piemaisījuma, bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, tādējādi pārkāpjot 2005.gada 30.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.662 „Akcīzes preču aprites kārtība" 190.punktu.

2005.gada 30.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.662 „Akcīzes preču aprites kārtība" 190.punkts nosaka, ka personām, kurām nav speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai ar degvielu, ir aizliegts pārvadāt un uzglabāt degvielu (izņemot degvielu transportlīdzekļa standarta degvielas tvertnē) bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, izņemot fiziskās personas, kurām atļauts pārvadāt degvielu bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, ja degvielas daudzums (izņemot degvielu transportlīdzekļa standarta degvielas tvertnē) nepārsniedz 40 litrus, un kurām atļauts uzglabāt degvielu tikai izmantošanai savām vajadzībām bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem, ja degvielas daudzums nepārsniedz 80 litrus.

Latvijas APK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 289.^{6}panta piektā un sestā daļa nosaka, ka tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas

izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts).*

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu, lietas materiālus nepārprotami secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā sūdzības iesniedzējs uzglabājis 4195 litrus dīzeļdegvielas bez tās iegādi apliecinošiem dokumentiem. Tiesas ieskatā nav vērtējami iesniegtie /pers. F/ un /pers. N/ iesniegumi par to, ka /pers. F/ nodevis 2010.gadā sūdzības iesniedzējam aptuveni trīs tonnas degvielas ar legāli iegādātajiem izcelsmes dokumentiem –čekiem, jo citi pierādījumi lietā nav iesniegti.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa pievienojas iestādes motivācijai un līdz ar to izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka iesniedzēja sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma, bet iestādes Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka pienākumu izpildītāja Sergeja Majora /datums/lēmums lietā Nr. /numurs/ ir likumīgs, tāpēc atstājams spēkā.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1., 8., 9., 46.panta 1.daļu, 239.panta 1.punktu, 243., 244., 289.^{6}, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{13}, 289.^{17} , 289.^{18} pantu, tiesa

n o s p r i e

noraidīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, sūdzību.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka pienākumu izpildītāja Sergeja Majora /datums/ lēmumu lietā Nr. /numurs/.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Valkas rajona tiesā. Pilna nolēmuma sastādīšanas datums 2017.gada 13.novembris.

Tiesnese I.Seisuma